

O cale mai omenească pentru iazul de foc

19 iulie 2004

Robert J. Wieland

Cineva ne-a scris o întrebare interesantă: "Dacă Dumnezeu este dragoste, de ce îi va tortura și îi va chinui pe cei pierduți, chiar și pentru puțin timp, dacă nu pentru o veșnicie? Nu există o cale mai omenească pentru a rezolva problema legată de ce trebuie să facă cu cei pierduți la final?"

Ei bine, Dumnezeu nu ne-a cerut să-I spunem ce să facă, dar există câteva indicii clare în Biblie legate de acest aspect:

- (1) Da, "Dumnezeu este dragoste" (1Ioan 4:8). Întotdeauna, chiar și la judecată.
- (2) El nu a intenționat niciodată ca vreo ființă omenească să ajungă în iazul de foc (Mt 25:41). Cei care la final vor ajunge acolo, vor ajunge din cauza faptului că au ales acest lucru (Prov 8:36; Ier 8:3; Ez 18:25-32).
- (3) Aceasta este plata păcatului, nu a lui Dumnezeu (Rom 6:23).
- (4) Tatăl a renunțat la judecarea celor pierduți. El nu va condamna pe nimeni (Ioan 5:22).
- (5) De asemenea, și Isus spune că nu-i va condamna pe cei pierduți; singurii pe care este de acord să-i "judece" sunt cei care cred în El și pe care îi va apăra (Ioan 12:47,48)
- (6) El a venit să anuleze condamnarea pe care Adam a adus-o asupra "tuturor oamenilor" și cei pierduți vor fi cei care au aruncat "[hotărârea] de iertare" pe care El le-a dat-o și și-au luat înapoi "condamnarea" pe care El a suferit-o în locul lor (Rom 3 și 5; Is 53:6 u.p.)
- (7) Adevărata durere a celei de-a doua morți va fi judecata finală a cărei scriere "în cărți" a fost cauzată chiar de cei pierduți (Apoc 20:12-14). Fiecare celulă a ființei lor va fi ca în flăcări, din cauza auto-condamnării, în timp ce vor conștientiza ce au făcut - au repetat păcatul lui Esau care A AVUT dreptul de întâi născut dar l-a "nesocotit" [Gen 25:34] și l-a "vândut" pentru o mică plăcere lumească (Gen 25:34; Evr 12:16). Vor primi cu brațele deschise "iazul de foc" care va pune capăt mizeriei lor.

Ce binecuvântare să conștientizăm adevărul despre caracterul lui Dumnezeu ACUM mai degrabă decât să așteptăm până la sfârșitul celor "o mie de ani" din Apocalipsa 20. Este un lucru serios să crezi că "Dumnezeu este dragoste." Putem refuza să credem și să nu ne dăm seama de ceea ce facem până în clipa în care va fi prea târziu. (Isus a spus că nici chiar aceia care L-au răstignit nu știau ce fac - Lc 23:34).

***